

आगमनं, स्त्री, आङ्पूर्वगमधातोर्नटप्रत्ययान्तस्य रूपमिदं । आसा इति भाषा ॥ (यथा रघुवंशे । “रामस्त्वासन्नदे श्रुत्वात् भरतागमनं पुनः” । स्त्रीसङ्गमः । यथा, “अन्यागमनपापस्य पापः पृच्छन् स निष्कति” । इति राजतरङ्गिणी ।)

आगमावर्त्ता, स्त्री, दृष्टिकालीरुक्तः । इति राज-निर्घण्टः ॥

आगमितं, चि, (आ + गम + णिच् + क्त) अधीतं । पठितं । इति जटाधरः ॥ (यापितं प्रापितं ।)

आगाधं, स्त्री, (अगाध एव । स्वार्थे अण् ।) अगाधं । अतिगभीरं इत्यमरटीकायां मथुरानाथः ॥

आगान्तुः, चि, आगन्तुकः । अतिशयः । इत्यमर-टीकायां नीलकण्ठः ॥ (अभ्यागतः । आगन्तुः ।) आगामी, [न्] चि, (आङ् + गम् + णिन् । भवि-यत्कालः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, हितोप-देशे । “भो यजमान ! आगामिन्याममावास्यायां यद्यामि यजम्” ।)

आगारं, स्त्री, (आग + कृ + अण्) गृहं । इत्यमर-टीका ॥ (यथा मनुः । “आकीर्णं भिक्षुकैर्वैर्यागारमुपसंनयेत् ।) आगूः, [स्] स्त्री, आगूः । प्रतिज्ञा । इत्यमर-टीकायां रमानाथः ॥

आगूः, स्त्री, (आ-गमेः क्षिपि गमः क्वावित्यन्तलोपे ऊचगमादीनामित्यकारादेशः ।) प्रतिज्ञा । इत्यमरः ॥

आग्नीध्रं, स्त्री, (अग्निमित्ये, इन्द्रोदिमौ, क्षिप, नलोपः । अग्नीध्रः स्थानं ; अग्नीध्रः शरणे रज् । तच्चस्थितत्वात् ऋत्विगप्याग्नीय उपत्ते) अग्नीध्रं । होढगृहं । इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥ आग्नेया अग्नीध्र-मुपतिष्ठते इत्यत्र आग्नीध्रं मण्डपमित्याख्यान-दर्शनात् । धनद्वारा वरणीयऋत्विजि पुं ॥ (स्वायम्भुवस्य प्रथमस्य मनोर्हदशप्रत्यक्षमध्ये परिगणितः स्वनामख्यातः पत्नः । यथा हरिवंशे । “आग्निध्रश्चाग्निवाजश्च मेधा मेधातिथिर्वसुः । ज्योतिष्मान् द्युतिमान् हयसवणः पुत्र एव च । मनोः स्वायम्भुवस्यैत दश पत्न्याः सहजसः” । प्रियव्रतपुत्रः स्वनामख्यातो मनुवंशीयो नृ-पतिः । यदुक्तं,— “अग्नीध्रो नाम नृपतिर्जम्बुनाथो मनोः कुले । तज्जातो नृपसंज्ञाभिः कथ्यन्ते भरतादयः” ॥ प्रियव्रतस्य राज्ञः दशपुत्रमध्येपरिगणितः स्वना-माख्यातः पुत्रः । यदुक्तम् विष्णुपुराणे २ । १ ॥ “प्रियव्रतसुताः ख्यातास्तेषां नामानि मे प्रष्टु ॥ अग्नीध्रश्चाग्निवाजश्च वपुष्मान् द्युतिमान् स्तथा । मेधा मेधातिथिर्बन्धुः सवणः पुत्र एव च ॥ ज्योतिष्मान् दशमस्तेषां सत्यनामा सुतोऽभवत्” ॥

आग्नेयं, स्त्री, (अग्निदेवता यस्य ।) स्वर्गं । इति राज-निर्घण्टः ॥ देशविशेषः । इति शब्दरत्नावली । रक्तं । इति जेमचन्द्रः ॥ घृतं । इति पाणिनिः ॥

आग्नेयं, पुं, (अग्निदेवतास्य अण् । अग्निर्नोक्तं पुराणं भद्राग्नेयं वेदसम्भितमित्युक्तकक्षणे महापुराण-

भेदे वज्रपुराणे च । अग्निदेवताके त्रय्यभावे च त्रिं । अग्नियोषिति स्वाहायाम् अग्निदेवता-कायामृचि च । आग्नेयव्रतं । यथा मनौ ६।३१० । “दुष्टसामन्तहिंसस्य तदाग्नेयव्रतं स्मृतम्” ।) अगस्त्यमुनिः । इति पाणिनिः । अग्निसम्बन्धीये च आग्नेयी, स्त्री, (आग्नेय + ङीप् ।) अग्निकोणं । स्वाहा । इति जटाधरः ॥

आग्रयणं, स्त्री, नवग्रहस्येष्टिः । यथा,— “शरद्वसन्तयोः केचिन्नवग्रहं प्रचक्षते । धान्यपाकवशदान्ये श्यामाको वनिनः स्मृतः” ॥ इत्यनेन शरद्वसन्तविहितनवग्रहस्येष्टिः । “श्यामाकैर्ब्रीहिभिश्चैव यवैरन्योन्यकालतः । प्रगृह्यन् युज्यतेऽवग्रहं न त्वचाग्रयणाख्यः” ॥ इति कालान्तरदर्शनात् आष्टेऽपि तथा इति । आग्रयणं नवग्रहस्येष्टिः । इति मलमासतत्त्वं ॥

आग्रहः, पुं, (आङ् + ग्रह + अण्) अनुग्रहः । आ-रुक्तिः । आक्रमः । ग्रहणं । इति मेदिनी ॥ (प्रसादः, अभिनिवेशः, आसङ्गः, यथा, “इत्याग्रहात् वदन्तं तं स पिता तच्च नीतवान्” ॥ इति कथासरित्सागरे २५।६६ ।)

आग्रहायणः, पुं, मार्गशीर्षमासः । इति रायमुकुटः ॥

आग्रहायणिकाः, पुं, (आग्रहायणा ऋगशिरसा युक्ता पौर्णमासी अस्मिन् । आग्रहायण + ठक्) अग्रहायणमासः । मतभेदे तत्साराग्रमासोऽयं । अस्मिन् मासे दृष्टिकराशिरस्यो रविः । तत्पर्यायः । मार्गशीर्षः २ सहाः ४ मार्गः ४ । इत्यमरः ॥ आग्र-हायणी ५ अलकः ६ सहरः ७ मार्गशिरः ८ । इति शब्दरत्नावली ॥ अग्रहायणसम्बन्धिनि चि ।

आग्रहायणी, स्त्री, (अग्रे ह्रायनमस्याः । मतभेदे मार्गशीर्षमारभ्य वर्षप्रवृत्तः । प्रज्ञाद्यन् । पूर्व-पदादिति शब्दं । गौरादित्वात् ङीष्) ऋगशिरो-नक्षत्रं । इत्यमरः ॥ अग्रहायणमासस्य पौर्णमासी ॥

आघट्टकः, पुं, (आङ् + घट्ट + वृन् । ततः स्वार्थे कः) रक्तापामार्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आघाटः, पुं, (आङ् + घट् + घञ्) सीमा । इति जेमचन्द्रः ॥ अपामार्गः । इति राजनिर्घण्टः ॥

आघातः, पुं, (आङ् + हन् + घञ्) वधस्थानं । इति त्रिकाश्रयः ॥ हननं । छेदनं । चोट कोप इत्यादि भाषा ॥ (यथा साहित्यदर्पणे । “पादा-घातादश्लोकं विकसति वज्रं योषितामास्य-मयै” ॥)

आघातनं, स्त्री, (आङ् + हन् + स्वार्थे णिच् + क्युट्) वधस्थानं । इति हारावली ॥ हननं ॥

आघारः, पुं, (आङ् + ह + घञ्) हवं । इति जेम-चन्द्रः ॥ ऋतवेदिनां सुवेगं चतुराण्यं खपि दत्त्वा प्रजापतिं मनसा ध्यात्वा तृष्णीमग्नेर्वायव्यकोणा-दारभ्याग्नेयीं वावदविच्छिन्नधारादानं । पुन-स्वेकं चतुराण्यं खपि दत्त्वा इजं ध्यात्वाग्नेर्नक्षत-कोणादारभ्य ऐशानीं यावदविच्छिन्नधारा-दानं । इति कालेष्टिः । यजुर्वेदिनान्तु सुवेकं मनोचारणपूर्वकपूर्वोक्तक्रमेण धृतधारादानं । इति यशुपतिः ॥

आघूर्णितं, चि, (आङ् + घूर्ण + क्त) घूर्णितनेत्रादिः । घूराण इति भाषा । यथा, देवीमाहात्म्यं ॥ “आघूर्णितो वा वातेन स्थितः पोते महाहर्षवे” ॥

आघ्राणं, स्त्री, (आङ् + घ्रा + क्युट्) दन्तिः । इति जेमचन्द्रः ॥ गन्धग्रहणं । साँका इति भाषा ॥ “भेदघ्रां गन्धाघ्राणतः ।” इति कथासरित्सागरे १३।१६ ।)

आघ्रातः, चि, (आङ् + घ्रा + क्त) शिङ्कितः । आ-क्रान्तः । इति मेदिनी ॥ दन्तः । इति जेमचन्द्रः ॥ (घ्राणविषयीकृतः । यथा, नागानन्दे । “नीताः किं न निष्ठा शश्राङ्घ्रवणा नाघ्रातमिन्दीवरं” ॥)

आघ्र्यं, स्त्री, पीतवर्णादीर्घतुल्यषट्पदसन्निभमाक्षि-कोत्पन्नमधु । अस्य गुणाः । अतिशयचक्षुर्हित-कारित्वं । कफपित्तरक्तदोषनाशित्वञ्च । इति राज-निर्घण्टः ॥ यथा, भावप्रकाशः ॥

“मधुकृत्ता निर्यासं जरत्कार्वाग्नमोद्भवाः । खन्याघ्र्यं तदा ख्यातं श्वेतकं भासवे पुनः ॥ तीक्ष्णतुण्डास्तु याः पीता मक्षिकाः षट्पदोपमाः । आघ्र्यास्तास्तत्कृतं यत्तदार्घ्यमित्यपरे जगुः” ॥ (“आघ्र्यं मध्वतिचक्षुष्यं कफपित्तहरं परं । कषायं कटुपाके च बल्यं तिक्तमवातकृत्” ॥ इति सुश्रुतः ॥)

आङ्, व्य, उपसर्गविशेषः । अस्वार्थः । ईषत् । यथा आपिङ्गलः । अभिधातिः । यथा आत्रन्म-ब्रह्मचारी । सीमा । यथा आसमुद्रद्वितीयाणां । इति रघौ १ म सर्ग । धातुयोगजः । यथा आरो-हति । इत्यमरभरतौ ॥ समन्तात् । ग्रहणं । प्रत्यावृत्तिः । इति दुर्गादासः ॥

आङ्गं, स्त्री, (अङ्गस्य इदं । अङ्ग + अण्) कोमलाङ्गं । इति त्रिकाश्रयः ॥

आङ्गारं, स्त्री, (अङ्गार + अण्) अङ्गारसमूहः । इति रायमुकुटः ॥

आङ्गिकः, चि, (अङ्ग + ठक्) अङ्गनिष्पन्नभावव्यञ्ज-कमूलोपादिः । इत्यमरः ॥ मार्दङ्गिकः । इति शब्द-रत्नावली ॥ (यथा साहित्यदर्पणे । “भवेदभिनयोऽवस्थानुकारः स चतुर्विधः । आङ्गिको वाचिकश्चैवमाहात्म्यः सात्त्विकस्तथः” ॥)

आङ्गिरसः, पुं, (अङ्गिरस् + अण्) दृष्टस्वतिः । इत्यमरः ॥ (यथा मनुः । २ । १५१ । “अध्यापयामास पितुन् शिशुराङ्गिरसः कविः । पुत्रका इति हेवाच ज्ञानेन परिदृष्ट्वा तान्” ॥)

आचमनं, स्त्री, (आङ् + चम् + क्युट्) वैधकर्म-रम्भात् पूर्व वारचयनलपानानन्तरं यथाक्रम-आङ्गुष्ठशृङ्खलपुञ्जजनकक्षिणा । तत्पर्यायः । उ-पसर्गः २ । इत्यमरः ॥ आचमः ३ शुचिप्रणीतः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ तद्विधानं यथा ॥ “चिराचामेदयः पूर्वं हिः प्रव्रज्यात्ततो मुख । संव्रज्याङ्गुलमूलेन त्रिभिरास्यमुपसृष्येत् ॥ अङ्गुलेन प्रदेष्टिन्वा त्र्याहं पश्चादनन्तरं । अङ्गुलानामिकाभ्याश्च चतुःश्रोत्रे पुनः पुनः ॥ कनिष्ठाङ्गुल्येनार्निभं हृदयन्तु वनेर वै । आभितु शिरः पश्चाद्वाङ्गं चामेकं संसृष्येत् ॥